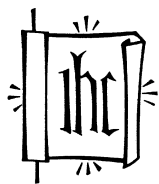

TREDJE SÖNDAGEN I FASTAN

O C U L I

Text Luk 4: 31-37 Predikan av Ingemar Andersson (LFS)

KAMPEN MOT ONDSKAN - JESU KAMP MOT ORENA ANDAR

Guds Son uppenbarades för att han skulle göra slut på djävulens gärningar. 1 Joh.3:8.

Därför lät han sig födas till världen. Därför verkade han offentligt under ca tre år, undervisade med makt och myndighet, gjorde under, botade sjuka, uppväckte döda, kämpade mot ondskan och drev ut onda andar – något som dagens predikotext ger ex. på. Jesus hade på sabbaten föreläst och undervisat i Nasarets synagoga. Många av åhörarna häpnade över de nådens ord som utgick från hans mun, och de började fråga sig vem han egentligen var: -Är inte han Josefs son? De hade hört om allt han har gjort i Kapernaum, och förväntar sig väl samma uppseendeväckande händelser i Nasaret. Men Jesus påminner dem om hur deras förfäder förhärdade sig mot profeternas budskap, så att Elia och Elisa blev sända till en änka i Sarepta och till syriern Naaman, till hedningarna – så kommer inte heller Jesus att bli erkänd i sin hemstad av dem som får lyssna till hans undervisning. Nu slår stämningen om. Åhörarna blir rasande: *Alla i synagogan blev ursinniga när de hörde detta. De reste sig upp och drev honom ut ur staden och förde honom ända fram till branten av det berg som deras stad var byggd på och ville störta ner honom. Men han gick rakt igenom folkhopan och vandrade vidare.* Luk. 4:28-30. Och så fortsätter berättelsen med vår predikotext: *Så begav han sig ner till Kapernaum, en stad i Galileen, och undervisade folket på sabbaten.*

JAG ÄR

Man hade samlats i synagogan på sabbaten för att höra Guds ord. Och man fick den här dagen lyssna till en undervisning som inte lämnade någon oberörd. De kände sig träffade av hans undervisning, eftersom han talade med makt och myndighet. Och Matteus berättar om reaktionen bland åhörarna: *När Jesus hade avslutat detta tal, var människorna mycket förvånade över hans undervisning, ty han undervisade dem med auktoritet och inte som deras skrifflärda.* Matt. 7:28-29. De skrifflärda kunde lägga fram sina lärosatser, de kunde tala maktspråk i jordiskt avseende. Men i Jesu undervisning låg gudomlig auktoritet. I Getsemane, då översteprästerna kom med tempelvakten för att gripa Jesus sedan han fått Judas-kysen, kunde han säga: - *Detta är er stund och mörkrets makt.* – men den verkliga makten låg hos Honom, som är alla Konungars Konung och alla herrars Herre.

Det var i den stund han var ensamast, övergiven av Gud och människor, som han bekämpade ondskan, djävulen och alla hans onda andar, krossade deras makt och segrade över synd, död, helvete och alla djävlar. Nu talade han i Kapernaums synagoga, Han som inte behövde hänvisa till andra människors vittnesbörd. Han behövde inte citera rabbi den och rabbi den, som har sagt så och så, som fariseerna gjorde. Han kunde säga: -*Ni har hört att det är sagt till de gamle...Men JAG säger er...* Han kunde, som det gudomliga AMEN, säga: -*Amen, Amen säger jag er...*

Han kunde om sig själv använda det namn som står över alla namn och säga: **JAG ÄR** är den som talar till er... Det är det gudomliga **JAG** som talar. Inte ett mänskligt jag, inte ett allmänt tal om hur vi borde och skulle vara, inget hopande av vackra ord – det är Guds ord som förkunnas, det ord som är skarpare än något tveeggat svärd och tränger igenom, så att det skiljer själ och ande, led och märg, och är en domare över hjärtats uppsåt och tankar, Hebr. 4. *Och då blir reaktionen denna:* De kände sig träffade av hans undervisning, eftersom han talade med makt och myndighet.

Och i hans fotspår, som själv är Ordet, skall alla de stiga som fått kallelsen att predika Guds ord. Så som Herrens härolder under Gamla förbundets tid trädde fram med *Så säger Herren* – så är alla sanna Ordets tjänare kallade att i Kristi efterföljd förkunna Guds sanning till dom och till frälsning. De skall inte försöka att med egen makt och myndighet, med egen talekonst och egna tankar övertyga människor. De skall förkunna Herrens ord, och de skall själva leva av och i det Ord de förkunnar, så att de likt Johannes döparen kan vara Herrens röst, rösten av en som ropar i den andliga öknen: -*Bana väg för Herren, gör stigarna raka för honom.*

JAG VET VEM DU ÄR, DU GUDS HELIGE

Om Ordets sanning blir förkunnad vaknar ondskan. Sådant retar djävulen och sätter fart på alla hans onda tjänare. Då blir Ordet emotsagt, precis som det hände i Kapernaums synagoga när Jesus predikade: *I synagogan fanns en man som hade en oren ande som skrek: Vad har vi med dig att göra, Jesus från Nasaret? Har du kommit för att fördärva oss? Jag vet vem du är, du Guds Helige.* Jodå, de onda andarna vet mycket väl vem Jesus är och de vet varför han har kommit. Jakob skriver i sitt brev: *-Du tror att Gud är en. Det gör du rätt i. Också de onda andarna tror det, och bävar.* Jak.2:19.

Och det de vittnar om Jesus är sant – han är Guds Helige. Men Han, som inte tar emot vittnesbörd från någon människa, som talar med gudomlig auktoritet, vill inte heller ha de onda andarnas vittnesbörd – och han vill inte heller att onda andar skall predika vare sig i synagogor, tempel eller kyrkor. Därför befäller han: **Tig!**

Ingen skall behöva lyssna till honom som är Lögnens fader eller till hans tjänare. Därför förmanar han också genom Ordet alla att akta sig för falska profeter, att dra sig undan alla villolärare och förförare, så att man inte skall fastna i någon av den Ondes många snaror och till sist gå förlorad. Kännetecknande för de flesta villoandar är att de, som de onda andarna i texten, kan komma med både sanna och rätta vittnesbörd. Men det följer alltid en baktanke med, det lurar alltid en avväg längre fram, kanske en liten och till synes obetydlig avvikelse från Guds ord – men som ändå leder bort från den rätta vägen. Och så småningom sticker bockfoten fram, fast den en tid var dold under prästkappan eller predikantgaloscherna. Och då är man kanske fast i snaran, bunden i villfarelsen, förgiftad av andlig skåpmat ur Ormens skaffereri i Lustgården.

Rätta Ordets förkunnare skall också i det här avseendet vandra i den stora Mästarens och Frälsarens fotspår. De skall förkunna lag och evangelium till människors uppväckelse och frälsning. Och de skall bjuda djävulen spetsen, varna för villfarelsen och aldrig tillåta de onda andarna att vittna i Guds hus.

Då talade Jesus strängt till anden: Tig och far ut ur honom! Anden kastade omkull mannen mitt ibland dem och for ut ur honom utan att skada honom.

Det är ett hårt liv att tjäna djävulen. Han håller de sina i ett järngrepp och släpper inte frivilligt någon människa ur sina klor. När en syndare nås av Herrens kallelse genom Ordet blir kampen hård. Hit och dit kastas syndaren, slits åt olika håll, och där djävulen tvingas släppa taget kastar han människotrasan ifrån sig. Men då har man kommit till Jesus, syndares Frälsare, och då börjar något nytt. Då får man lämna den gamla slavtjänsten och träda i gemenskap med fridens och frihetens Herre, till ett liv i ljuset av Guds ord, som kastar ljus över levnadsvägen och som förmår skydda och bevara emot alla ondskans anlopp och försök att återta förlorad egendom: *Han håller mig kär och jag skall befria honom, jag skall beskydda honom, ty hann känner mitt namn. Han ropar till mig och jag svarar honom. Ja är med honom i nöden, jag skall rädda honom och ge honom ära. Jag skall mätta honom med långt liv och låta honom se min frälsning.* Psalt. 91:14-16.

MED MAKT OCH MYNDIGHET

Då talade Jesus strängt till anden: Tig och far ut ur honom! Anden kastade omkull mannen mitt ibland dem och for ut ur honom utan att skada honom. Alla blev mycket häpnade och sade till varandra: Vad är det med hans ord? Med makt och myndighet befäller han de orena andarna, och de far ut. Och ryktet om honom spred sig överallt i trakten.

Ja, så är det med Hans ord. Det befriar. Det förmår väcka människor ur syndasömnen. Det förmår krossa all förment egen rättfärdighet, och det förmår bereda väg och rum för evangelium, som är Guds kraft till frälsning för var och en som tror. Det förmår föda tro i otrogna syndares hjärtan, det föder lust och glädje att lyda Ordet och till att vandra Guds vägar. Det är inga tomma ord – de har med sig vad de utlovar: rättfärdighet, frid och fröjd i den helige Ande! Det är Herrens ord, som i det heliga dopets sakrament gör dopvattnet till ett nåderikt livets bad, så att dopet föder på nytt och tar den döpte ur mörkrets rike in i Sonens rike. När Herrens ord uttalas i Avlösningens sakrament, har de med sig det de utlovar: Syndernas förlåtelse. Synderna förlåtes! Förlåtelse utdelas! När Herrens ord uttalas över brödet och vinet i nattvarden, har de med sig det de utlovar: Kristi kropp och blod – i, med och under de yttre, synliga elementen. Det är därför som vi under nattvardsgudstjänsten i lovsång och tillbedjan av det konsekrerade brödet på patenen och vinet i kalken sjunger: *O, Guds Lamm, som borttager världens synder, fräls oss, milde Herre, Gud.* Det är Kristus själv vi upphöjer, tillbeder och ärar såsom sant och verkligt närvarande och förenad med brödet och vinet, genom Herrens Ord, som har makt och myndighet att skapa och skänka det de utsäger. Och ryktet om honom spred sig överallt i trakten. Gud hjälpe oss alla som lärt känna Frälsaren, att sprida ryktet om honom och hans välgärningar vida omkring, så att han blir känd, älskad, trodd, ärad och upphöjd och så att Guds ord, evangelium, får driva de onda andarna på flykten och Guds gode, helige Ande får rum i människors hjärtan till frälsning och salighet. Amen.